

Проте для становлення професіоналізму та формування професійного рівня викладача недостатньо тільки набуття базової інженерної освіти, колишнього досвіду виробничої діяльності, застосування інтерактивних методів навчання та постійної науково-дослідної роботи. Потрібні роки роботи на інженерній кафедрі, що обумовлюють необхідність саморозвитку в умовах постійної взаємодії з представниками власного професійного співтовариства, набуття психолого-педагогічних знань та навичок. Тільки все це в сучасності дозволить остаточно сформувати особистість сучасного викладача вищої школи з високим професійним рівнем.

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТІВ ІНЖЕНЕРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Дейниченко Г.В., д-р техн. наук, проф.

Золотухіна І.В., канд. техн. наук, доц.

Мазняк З.О., канд. техн. наук, доц.

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Інтегрування України в європейський освітній простір вимагає від закладів вищої освіти удосконалення системи навчання інженерних кадрів шляхом реалізації принципово нових моделей підготовки фахівців. На сьогодні роботодавцям потрібні конкурентоспроможні працівники нового типу, що володіють одночасно теоретичними знаннями та практичними навичками інженера, економіста і менеджера. Неаби яку роль в цьому відіграють навички володіння сучасними інженерами компетенціями з інтелектуальної власності.

Підвищення якості підготовки інженерних кадрів у ЗВО України повинне орієнтуватися на підготовку фахівців, здатних працювати самостійно, володіти методами пошуку нових технічних рішень та принципами захисту своїх розробок від недобросовісної конкуренції. Стратегія підприємств у сфері інтелектуальної власності повинна базуватися на наступних принципах: активізація винахідницької або іншої творчої діяльності на підприємстві; комерціалізація послуг в галузі інтелектуальної власності; формування нематеріальних активів підприємства за рахунок внесення об'єктів інтелектуальної власності до статутного капіталу як стратегічного ресурсу підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Фахівці інженерних спеціальностей, які мають за узагальнений об'єкт діяльності обладнання та технології виробничих процесів для одержання товарної продукції, повинні бути обізнаними в питаннях захисту результатів власної розумової праці в умовах сучасного ринку.

На формування у студентів компетентностей в галузі охорони інтелектуальної власності впливають як базові, так і спеціальні навчальні дисципліни. Так, досвід кафедри устаткування харчової і готельної індустрії ім. М.І. Беляєва показує, що студенти формують основні творчі навички та уміння за вивчення таких спеціальних дисциплін, як «Устаткування закладів готельно-ресторанного господарства», «Теплове та механічне обладнання», «Пакувальні матеріали та обладнання», «Інжиніринг в ресторанному господарстві». Але базовою для формування компетенцій майбутніх інженерів у галузі створення та захисту об'єктів розумової праці є дисципліна «Інтелектуальна власність». Саме ця дисципліна формує у студентів основоположні знання про основні поняття та порядок правової охорони інтелектуальної власності, а також про способи захисту конкретних об'єктів інтелектуальної власності при їх створенні та використанні.

У результаті вивчення дисципліни «Інтелектуальна власність» студенти повинні знати основи авторського та патентного законодавства України, нормативну документацію у сфері створення, реєстрації та охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності, національну та міжнародну патентну класифікацію винаходів, мати уявлення про особисті немайнові та майнові права на об'єкти інтелектуальної власності, способи їх оформлення, передачі та захисту. Під час проведення практичних занять студенти повинні отримати та продемонструвати навички самостійної роботи з патентною документацією та довідково-пошуковим апаратом у патентних фондах різного рівня, проведення патентного пошуку, зокрема з тематики курсового і дипломного проектування, підготовки окремих документів та оформлення заявки на винахід або інший об'єкт промислової власності. Після закінчення магістратури та відповідною магістерською програмою з інженерії магістри повинні бути здатними: виявляти охороноспроможні об'єкти промислової власності у створюваних технологічних процесах; оцінити будь-яку розроблену або надану з метою експертизи конструкцію з точки зору права інтелектуальної власності; користування нормативною базою патентно-ліцензійної діяльності; здійснювати визначення вартості та економічної ефективності об'єктів права інтелектуальної власності; здійснювати комерційну реалізацію об'єктів права інтелектуальної власності. З метою здійснення міжнародної патентно-ліцензійної діяльності важливою компетенцією є володіння технічною іноземною мовою, зокрема термінологією, прийнятою в міжнародній патентній практиці, що надають змогу використовувати переклади технічних

текстів, спілкуватися з іноземними колегами, користуватися фаховою літературою іноземних видань тощо.

Нарешті, важливою компетенцією є захист інформації, зокрема інтелектуальною власності, в мережі Internet, а також авторських прав на технічну інформацію, креслення, комп'ютерні програми, компіляції даних або іншої інформації у будь-якій формі, якщо вони є результатами інтелектуальної творчості.

ПРАКТИЧЕСКИЙ ИНСТРУМЕНТ ЗНАНИЕВО-КОМПЕТЕНТНОСТНОЙ ПАРАДИГМЫ

Дженюк А.В., доц.

Руднева С.И., канд. хим. наук, доц.

Национальный технический университет «ХПИ»

Интеграция Украины в европейское и мировое образовательное и информационное пространство ставит перед отечественным высшим образованием комплексную задачу совершенствования качества обучения, обновления педагогических методик и технологий, а также способов контроля эффективности обучения, важность и актуальность которой подтверждена несколькими государственными актами и программами. Одной из проблем оптимизации учебно-познавательной деятельности студентов является контроль, оценка и учет учебной деятельности студентов, а также изучение вопросов, связанных с мотивацией обучения.

В современном образовательном пространстве все больше внимания отводится разработке тестовых методик, что обусловлено их объективностью и технологичностью. С другой стороны, в педагогической литературе часто встречаются упреки относительно недостаточной научной обоснованности составления тестов, указывается на констатирующий характер их результатов, делается ударение на то, что тест не раскрывает процесс выполнения задачи, обнаруживая лишь окончательный результат. Определение же уровня мотивации к обучению вообще лежит за пределами возможностей стандартных тестовых технологий.

Разработанная нами технология циклического тестирования в известной мере лишена основных недостатков стандартных тестов и позволяет оценить не только уровень обученности, но и способность к обучаемости, а также приблизить отметку испытуемого к оценке его деятельности. Кроме того, технология позволяет определить сравнительный уровень мотивации студентов к обучению, что делает